

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind respingerea cererii de recuzare

în cauza de contencios administrativ

Niculcea Andrei împotriva Consiliului Superior al Magistraturii
(contestarea actelor administrative individuale defavorabile)

(Dosarul nr.3d-3/23

NR. PIGD 2-23127960-01-3d-05092023)

Motivele de recuzare a judecătorului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.50 din Codul administrativ.

2 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în ședință publică, cererea înaintată de avocatul Iurie Guștiuc, în interesele lui Niculcea Andrei, cu privire la recuzarea judecătoarei Curții Supreme de Justiție, Oxana Parfeni, de la examinarea cauzei în contencios administrativ,

Curtea Supremă de Justiție, în completul de judecată compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *Judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 01 septembrie 2023, Niculcea Andrei a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea parțială a hotărârii nr.300/16 din 11 iulie 2023, în partea sistării demisiei judecătorului Andrei Niculcea și eliberării lui din funcția de judecător în temeiul art.25 alin.(1) lit.f) și alin.(2) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, ca fiind neîntemeiată.

2. La 09 octombrie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință la acțiunea depusă de Andrei Niculcea.

3. La 20 septembrie 2023, Niculcea Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea parțială a hotărârii nr.300/16 din 11 iulie 2023, în partea respingerii contestației depusă de ex-judecătorul Andrei Niculcea împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.10/4 din 22 aprilie 2020 și menținerea fără modificări a hotărârii Colegiului disciplinar nr.10/4 din 22 aprilie 2022, emise în privința ex-judecătorului Andrei Niculcea de la Judecătoria Chișinău, prin care a fost constatată comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) lit.p) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art.6 alin.(1) lit.d) (eliberarea din funcția de judecător); anularea hotărârii nr.10/4 din 22 aprilie 2022 a Colegiului disciplinar emisă în privința ex-judecătorului Andrei Niculcea de la Judecătoria Chișinău, prin care a fost constatată comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) lit.p) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art.6 alin.(1) lit.d) (eliberare din funcția de judecător).

4. Prin încheierea din 16 octombrie 2023 a Curții Supreme de Justiție s-a conexas într-un singur proces, pentru examinare concomitentă, cauza de contencios administrativ nr.3d-11/23, intentată la acțiunea depusă de Niculcea Andrei împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a hotărârii nr.300/16 din 11 iulie 2023 a Consiliului Superior al

Magistraturii și anularea parțială a hotărârii nr.10/4 din 22 aprilie 2022 a Colegiului disciplinar al CSM, cu cauza de contencios administrativ nr.3d-3/23, intentată la acțiunea depusă împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii nr.300/16 din 11 iulie 2023 a Consiliului Superior al Magistraturii, cu atribuirea unui singur număr a dosarului 3d-3/23.

5. La 01 noiembrie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, iar la 07 iunie 2024 a prezentat cerere/opinie (supliment la referință).

6. La 06 septembrie 2024, avocatul Iurie Guștiuc, în interesele reclamantului Andrei Niculcea, în cadrul ședinței de judecată, a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „și judecătorilor demisionați” din textul art.4 alin.(1) lit.p) și a prevederilor din art.7 alin.(1) și alin.(6), și art. 36 alin.(1¹), în partea în care este prevăzută *aplicarea sancțiunilor disciplinare față de judecătorii demisionați* din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale privind exercitarea controlului constituționalității a prevederilor legale menționate.

7. Prin încheierea din 06 septembrie 2024 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea depusă de avocatul Iurie Guștiuc, în interesele reclamantului Andrei Niculcea, și s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a sintagmei „și judecătorilor demisionați” din textul art.4 alin.(1) lit.p) și a prevederilor din art.7 alin.(1) și alin.(6), și art. 36 alin.(11), în partea în care este prevăzută aplicarea sancțiunilor disciplinare față de judecătorii demisionați din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, cu transmiterea sesizării Curții Constituționale privind exercitarea controlului constituționalității a prevederilor legale menționate în privința cărora s-a ridicat excepția de neconstituționalitate.

8. Prin decizia de inadmisibilitate a Curții Constituționale nr.161 din 06 noiembrie 2025 (dosarul nr.181g/2024) privind excepția de neconstituționalitate a articolului 4 alin. (1) lit. p), a textului „și judecătorilor demisionați” din articolul 7 alin.(1), a articolelor 7 alin.(6) și 36 alin.(1¹) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (aplicarea sancțiunilor disciplinare față de judecătorii care și-au dat demisia), s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 4 alin.(1) lit.p), a textului „și judecătorilor demisionați” din articolul 7 alin.(1), a articolelor 7 alin.(6) și 36 alin.(1¹) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ridicată de dl Andrei Niculcea, reclamant în dosarul nr.3d-3/2023, pendinte la Curtea Supremă de Justiție.

9. Cauza a fost fixată spre examinare pentru data de 26 martie 2026, cu citarea participanților la proces.

10. Se reține că prin dispoziția nr.193 din 30 decembrie 2025 a Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție au fost constituite complete de judecată

pentru anul 2026, printre care și completul de judecată nr.1 pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, a recursurilor declarate împotriva încheierilor judecătorești, deciderea asupra admisibilității și examinarea recursurilor declarate împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel emiterea avizelor consultative, în vederea soluționării cererilor de strămutare, *în cauzele de contencios administrativ*, precum și în vederea soluționării declarațiilor de abținere de la judecată, a cererilor de recuzare și a cererilor de accelerare a procedurii de judecare în cauzele de contencios administrativ, civile, de insolabilitate și în cauzele penale, în următoarea componență: *Stela Procopciuc (președinte), Diana Stănilă și Oxana Parfeni (judecători)*.

11. În cadrul ședinței de judecată din 26 martie 2026, avocatul Iurie Guștiuc, în interesele reclamantului Niculcea Andrei, a prezentat cerere, prin care a înaintat recuzare judecătorei Oxana Parfeni de la examinarea prezentei cauze în contencios administrativ.

12. În susținerea cererii de recuzare, avocatul Iurie Guștiuc a indicat că în perioada anilor 2015 – 2019 reclamantul Andrei Niculcea a activat împreună cu judecătoreia Oxana Parfeni în cadrul Judecătoriei sect. Buiucani mun. Chișinău (ulterior Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani), desfășurând activitatea în același sediu, inclusiv în birouri situate în imediata apropiere. Această colaborare profesională de durată, este caracterizată prin interacțiuni constante și nemijlocite, consultări reciproce asupra aspectelor de legislație și jurisprudență, participarea comună la ședințe operative, precum și la evenimente organizate în cadrul colectivului, este de natură să creeze din perspectiva unui observator obiectiv și rezonabil, o aparență legitimă de lipsă de imparțialitate.

13. De asemenea, la moment, magistrata Oxana Parfeni nu deține funcția de judecător, numit cu caracter permanent, în cadrul Curții Supreme de Justiție, fiind transferată temporar în această instanță în temeiul unor prevederi legale derogatorii, a căror conformitate cu Constituția este cel puțin discutabilă. O asemenea situație afectează exigența privind existența unui „tribunal instituit prin lege”, componentă esențială a dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Lipsa caracterului permanent al funcției ocupate de doamna judecător pune în discuție garanția inamovibilității, care constituie un element fundamental al independenței judiciare, oferind atât protecție magistratului, cât și încredere justițiabililor în imparțialitatea acestuia.

14. Totodată, potrivit informațiilor publice disponibile, judecătoreia Oxana Parfeni este candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, urmând să participe la concursul organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, instituție care, în prezenta cauză, are calitatea de pârât.

15. În aceste condiții, judecătoreia Oxana Parfeni, în calitate de membru al completului de judecată investit cu examinarea prezentei cauze, se află într-o

situație de dependență instituțională față de pârât, întrucât autoritatea care organizează și decide asupra promovării sale profesionale este chiar parte în litigiu. Orice soluție pronunțată în prezenta cauză, în special una defavorabilă Consiliului Superior al Magistraturii, este în mod obiectiv susceptibilă să influențeze parcursul profesional al doamnei judecător.

16. În viziunea reprezentantului reclamantului Niculcea Andrei, avocatul Iurie Guștiuc, această situație generează un conflict de interese de natură obiectivă și creează îndoieli serioase și legitime cu privire la imparțialitatea instanței, fiind incompatibilă cu exigențele dreptului la un proces echitabil și cu necesitatea menținerii încrederii publicului în actul de justiție.

17. Reprezentantul reclamantului Niculcea Andrei, avocatul Iurie Guștiuc, consideră că în speță se atestă una din situațiile de incompatibilitate stabilite la art.50 alin.(1) din Codul administrativ, or, judecătorul este obligat să se abțină de la soluționarea cauzei deduse judecății sau poate fi recuzat de către părțile la proces după cum prescrie art.202 alin.(1) din Codul administrativ.

POZIȚIA PĂRȚILOR

18. Reclamantul Andrei Niculcea și avocatul acestuia, Iurie Guștiuc, la ședința de judecată nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței, procedura de citare legală a participanților la proces fiind efectuată corespunzător.

19. Reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Magistraturii, Olesea Ciobanu, la fel nu s-a prezentat la ședința de judecată, dar în opinia scrisă, înregistrată la Curtea Supremă de Justiție la 02 aprilie 2026, a solicitat respingerea propunerii de recuzare înaintată de reprezentantul reclamantului judecătorei Oxana Parfeni de la judecarea prezentei cauze, ca fiind vădit neîntemeiată, argumentele recuzării în esență fiind declarative și speculative. Totodată, reprezentatul pârâtului a solicitat examinarea cererii de recuzare în lipsa sa.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Articolul 50 din Codul administrativ:

„(1) Pentru o autoritate publică într-o procedură administrativă nu pot acționa, de asemenea, persoanele în privința cărora există un motiv de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției.

(2) Motivul indicat la alin.(1) poate exista, în special, atunci când persoana care acționează pentru autoritatea publică:

a) întreține relații personale strânse cu un participant la procedura administrativă ori cu reprezentantul legal sau împuternicit al acestuia;

b) și-a expus părerea în public în mod depreciativ sau într-un alt mod ce poate fi contestat în privința unui participant la această procedură;

c) și-a expus părerea în public cu privire la finalitatea procedurii sau la aprecierea probelor până la încheierea procedurii;

d) are un interes economic sau personal față de rezultatul procedurii administrative.”

21. Articolul 202 alin.(1)-(4) din Codul administrativ:

„(1) Judecătorul care examinează acțiunea în contencios administrativ trebuie să se abțină sau poate fi recuzat în baza temeiurilor prevăzute la art.49 și 50.

(2) Nu este un motiv pentru suspiciuni de părtinire indicațiile verbale ale judecătorului, în cadrul unei discuții juridice, sau scrise asupra situației de drept.

(3) Declarația de abținere sau cererea de recuzare se face în scris, cu indicarea motivelor și anexarea probelor pertinente.

(4) Recuzarea sau abținerea judecătorului se examinează în ordinea prevăzută în Codul de procedură civilă.”

22. Articolul 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

23. Articolul 50 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecătorul care judecă cauza urmează a fi recuzat dacă: e) are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui.”

24. Articolul 52 alin.(1), (2) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă există temeiurile specificate la art.50 și 51, judecătorul, expertul, specialistul, interpretul, grefierul sunt obligați să se abțină de la judecată. În aceleași temeiuri, recuzarea poate fi înaintată de participanții la proces sau este examinată din oficiu de către instanță.

(2) Propunerea de recuzare și de abținere de la judecată se face oral sau în scris pentru fiecare în parte, trebuie să fie motivată și prezentată până la începerea dezbaterii cauzei în fond. Cererea de recuzare și cererea de abținere de la judecată pot fi înaintate mai târziu doar dacă autorul lor a aflat de existența temeiului recuzării sau abținerii după ce a început judecarea cauzei în fond.

(4) Procedura soluționării cererii de abținere de la judecată și efectele aditerii ei se determină conform prevederilor art.53 și 54.”

25. Articolul 53 alin.(1) și (5) din Codul de procedură civilă:

„(1) Propunerea de recuzare se examinează de instanța sesizată cu acțiunea. Instanța examinează explicațiile persoanei a cărei recuzare se solicită, dacă acestea au fost depuse, și ascultă opinia participanților la proces. Nu se admite interogarea ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare, nici efectuarea unor acte de procedură.

(5) Instanța decide asupra recuzării în camera de deliberare printr-o încheiere motivată, care nu se supune nici unei căi de atac decât o dată cu fondul hotărârii sau al deciziei.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Completul reiterează că, prin jurământul pe care-l depun, judecătorii se angajează să își exercite atribuțiile fără părtinire. Imparțialitatea judecătorului se

prezumă până la proba contrară (a se vedea hot. CtEDO *Hauschildt c. Danemarca*, 1989, §47; *Kyprianou v. Cipru*, 2005, §119). Simplul fapt al invocării lipsei de imparțialitate nu este determinant, cel mai important fiind dacă această îndoială poate fi justificată în mod obiectiv (a se vedea hot. CEDO *Ferrantelli și Santangelo v. Italia*, 1996, §58). Totuși, din perspectiva testului de imparțialitate obiectivă, legăturile profesionale sau personale între un judecător și o parte sau apărătorul unei părți pot ridica probleme de imparțialitate (*Tocono și Profesorii Prometeiști v. Moldova*, 2007, §31; *Micallef v. Malta (MC)*, 2009, §102). Chiar și factorii indirecți pot fi luați în considerare (*Pétur Thór Sigurðsson v. Islanda*, 2003, §45).

27. Motivul recuzării se întemeiază pe faptul precum că în perioada anilor 2015 – 2019, reclamantul Andrei Niculcea și judecătoarea Oxana Parfeni au lucrat în imediata proximitate, împărțind același sediu și colaborând strâns pe parcursul mai multor ani. Această relație profesională de durată a presupus schimburi constante de opinii juridice și participarea comună la diverse activități organizatorice ale colectivului. Reprezentantul reclamantului argumentează că o astfel de apropiere poate genera o aparență de parțialitate în ochii unui observator extern și obiectiv, sugerând că interacțiunile trecute pot compromite neutralitatea necesară în prezent.

28. Completul de judecată remarcă că relațiile strict profesionale de colegialitate dintre judecători nu constituie, în general, un temei de recuzare, fiind necesară demonstrarea unor legături personale strânse, dincolo de activitatea de serviciu, care să pună la îndoială imparțialitatea. Simplul fapt că judecătorii lucrează în aceeași instanță sau au fost colegi nu atrage automat incompatibilitatea. Activitatea profesională desfășurată anterior în cadrul aceleiași instanțe nu echivalează cu existența unor relații personale strânse în sensul art.50 alin.(2) lit.a) din Codul administrativ. Faptul că reclamantul și judecătoarea Oxana Parfeni au activat în același sediu și au avut birouri apropiate între anii 2015- 2019, reprezintă o situație logistică obișnuită în cadrul sistemului judiciar, care nu implică automat o legătură personală de natură să afecteze judecata. Consultările reciproce menționate de reprezentantul reclamantului s-au limitat per general la aspecte de legislație și jurisprudență. Aceasta reprezentând o practică profesională standard menită să asigure corectitudinea actului de justiție, nu un indiciu al unei favorizări personale. Pe lângă acestea, participarea la ședințe operative sau la evenimente organizate în cadrul colectivului subliniază o integrare administrativă normală într-un mediu de lucru, fără a demonstra existența unei prietenii strânse care să depășească limitele colegialității de serviciu. Deși, solicitantul menționează că aceste interacțiuni ar putea crea o aparență de lipsă de imparțialitate, se poate argumenta că un observator cu adevărat informat ar înțelege că profesionalismul magistraților presupune capacitatea de a separa relațiile de colegialitate de datoria de a rămâne neutri în exercitarea funcției. Or, simpla cunoștință profesională sau

colegialitatea nu constituie, în sine, un motiv suficient pentru recuzare sau pentru a prezuma lipsa de imparțialitate, în absența unor dovezi concrete de părtinire.

29. De altfel, recuzarea necesită dovezi ale unor relații personale, de prietenie sau afaceri nu doar o simplă invocare a colegialității. Doar o legătură instituțională strânsă și actuală poate duce la concluzia lipsei aparentei de imparțialitate. Apartenența la același corp profesional nu implică neapărat o prietenie, un interes personal sau un conflict. Neutralitatea profesională a judecătorului, adică că judecătorul își exercită funcțiile cu imparțialitate, este prezumată, iar simpla relație de serviciu nu poate răsturna această prezumție.

30. Cât privește argumentul recuzării precum că la moment magistrata Oxana Parfeni nu deține funcția de judecător, numit cu caracter permanent, în cadrul Curții Supreme de Justiție, fiind transferată temporar în această instanță în temeiul unor prevederi legale derogatorii, situație ce afectează exigența privind existența unui „tribunal instituit prin lege”, componentă esențială a dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6§1 din CEDO, Completul de judecată remarcă că transferul temporar al judecătorului la Curtea Supremă de Justiție s-a realizat în baza unui temei legal expres prevăzut de Legea nr.65/2023, fără ca acest fapt să creeze un raport de subordonare ori un interes personal în soluționarea cauzei. Deși reprezentantul reclamantului susține că transferul este realizat în baza unor prevederi „derogatorii”, confirmă totuși că acesta are la bază „prevederi legale”, or, atât timp cât aceste legi sunt în vigoare și nu au fost invalidate de o curte constituțională, instanța îndeplinește formal cerința de a fi un „tribunal instituit prin lege”. Mai mult ca atât, transferul temporar sau delegarea sunt mecanisme administrative standard folosite pentru a asigura buna funcționare a instanțelor în caz de deficit de personal, fără ca acest lucru să anuleze automat statutul de magistrat sau garanțiile de independență ale acestuia.

31. Distinct se reține că, în decizia nr.100 din 10 august 2023 (dosarul nr.123a/2023) de inadmisibilitate a sesizărilor nr.123a/2023, nr.159g/2023 și nr.169g/2023 pentru controlul constituționalității art.21 alin.(8) din Legea nr.65 din 30 martie 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție (transferul temporar al unor judecători la Curtea Supremă de Justiție), Curtea Constituțională a notat că, articolul 116 alin. (1) din Constituție le garantează, fără deosebire, independența tuturor judecătorilor instanțelor judecătorești din Republica Moldova, indiferent dacă aceștia funcționează în cadrul judecătoriilor, al curților de apel sau al Curții Supreme de Justiție.

32. Alineatul (5) al articolului 116 din Constituție stabilește condițiile care limitează deciziile privind cariera judecătorilor. Transferul temporar al judecătorilor reprezintă o măsură care ține de cariera lor. Astfel, asemenea decizii trebuie adoptate pe baza unor criterii obiective, conform principiului meritocrației, într-o procedură transparentă și doar cu acordul judecătorilor în

discuție. Orice critică de neconstituționalitate trebuie să demonstreze de ce prevederile legale contestate încalcă normele constituționale.

33. Autorii sesizărilor nu au demonstrat de ce dispozițiile articolului 21 alin. (8) din Legea nr. 65 ar încălca, la modul abstract, condițiile stabilite de articolul 116 alin. (5) din Constituție.

34. Mai mult, Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 12 mai 2016, pe care o invocă autorii sesizărilor, are la bază premise diferite. În acea cauză s-a pus problema imposibilității instanțelor judecătorești de a funcționa normal din cauza incapacității din motive de sănătate a judecătorilor de a-și exercita atribuțiile timp de 6 luni, din cauza existenței unor posturi vacante, din cauza volumului mare de activitate al instanței judecătorești sau din alte asemenea cauze.

35. Cu referire la transferul pe un termen limitat al judecătorilor din cadrul altor instanțe, Curtea a făcut deosebire între judecătorii judecătoriilor și ai curților de apel, pe de o parte, și judecătorii Curții Supreme de Justiție, pe de altă parte (a se vedea §44). Deosebirea era necesară pentru că, la acea dată, articolul 116 alin.(4) din Constituție prevedea că judecătorii Curții Supreme de Justiție erau numiți în funcție de Parlament la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii și că acești judecători trebuiau să aibă o vechime în funcția de judecător de cel puțin 10 ani.

36. Astfel, nu era posibil un transfer temporar al judecătorilor din cadrul judecătoriilor și al curților de apel la Curtea Supremă de Justiție prin eludarea procedurii parlamentare și prin ignorarea condiției vechimii în funcție de 10 ani (a se vedea § 46).

37. Ulterior, condiția numirii în funcție a judecătorilor Curții Supreme de Justiție de către Parlament și condiția vechimii în muncă din articolul 116 alin. (4) din Constituție au fost abrogate prin Legea nr. 120 din 23 septembrie 2021, în vigoare din 1 aprilie 2022.

38. Cu privire la abrogarea exigenței numirii în funcție a judecătorilor Curții Supreme de Justiție de către Parlament și a celei a experienței de zece ani în funcția de judecător necesară pentru a accede în această funcție, Curtea a reținut că abrogarea articolului 116 alin.(4) din Constituție nu afectează nicio valoare protejată de Constituție. De asemenea, Curtea a reținut că, din perspectiva Constituției, este important ca procedura de selectare a candidaților pentru funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție să fie reglementată într-un mod care va asigura accesarea în această funcție a persoanelor cu o înaltă pregătire juridică, independente și imparțiale.

39. Așadar, Curtea a constatat că, la modul abstract, abrogarea articolului 116 alin. (4) din Constituție nu diminuează nivelul de protecție a independenței judecătorilor și se încadrează în limitele de revizuire stabilite de Constituție (a se vedea Avizele nr. 1 din 22 septembrie 2020, §§62, 64, 66, și nr. 2 din 3 decembrie 2020, §§50- 53).

40. Totodată, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, imparțialitatea obiectivă a judecătorilor ține de evaluarea aparențelor necesare excluderii unei bănuieli rezonabile privind imparțialitatea judecătorului în temeiul anumitor fapte verificabile.

41. În acest context, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului statuează că, în fiecare caz concret, va trebui de stabilit dacă, în afara conduitei personale a judecătorului, există fapte dovedite de natură a ridica îndoieli în ceea ce privește imparțialitatea acestuia (*Wettstein contra Elveției, hotărârea din 21 decembrie 2000, definitivă din 21 martie 2001*).

42. Referitor la motivul recuzării precum că judecătoarea Oxana Parfeni este candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, urmând să participe la concursul organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, instituție care, în prezenta cauză, are calitatea de pârât și în aceste condiții, judecătoarea Oxana Parfeni, în calitate de membru al completului de judecată învestit cu examinarea prezentei cauze, se află într-o situație de dependență instituțională față de pârât, întrucât autoritatea care organizează și decide asupra promovării sale profesionale este chiar parte în litigiu, iar orice soluție pronunțată în prezenta cauză, în special una defavorabilă Consiliului Superior al Magistraturii, este în mod obiectiv susceptibilă să influențeze parcursul profesional al doamnei judecător, Completul de judecată îl apreciază că poartă un caracter speculativ al influenței. Or, argumentul se bazează pe afirmația că orice soluție este „în mod obiectiv susceptibilă să influențeze parcursul profesional”.

43. Cu toate acestea, reprezentantul reclamantului nu oferă dovezi concrete că această influență este certă sau că procesul de promovare organizat de Consiliul Superior al Magistraturii nu se bazează pe criterii strict obiective și meritocratice, independente de soluțiile pronunțate în dosare individuale. Deși, judecătoarea Oxana Parfeni participă la un concurs organizat de autoritatea pârâtă, acest fapt reprezintă o relație administrativă de carieră prevăzută de lege, care nu anulează automat independența funcțională și imparțialitatea judecătorului în exercitarea actului de justiție. Simpla calitate de candidat într-o procedură organizată de o instituție care este parte într-un litigiu nu constituie, *per se*, un motiv de incompatibilitate sau de lipsă de independență, atâta timp cât nu se demonstrează un interes personal direct al judecătorului în rezultatul acelei cauze specifice.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție rezumă că, la caz, nu se atestă temeuri justificative care pot pune la îndoială imparțialitatea și obiectivitatea judecătoarei Oxana Parfeni la examinarea prezentei cauze de contencios administrativ. Or, potrivit art.197 din Codul administrativ, nimeni nu poate fi lipsit de dreptul judecării procesului de către instanța în a cărei competență este dată prin lege cauza, cu excepțiile expres stabilite de lege. La caz, astfel de excepții nu se atestă.

45. Având în vedere cele de mai sus, cererea înaintată de avocatul Iurie Guștiuc, în interesele lui Niculcea Andrei, cu privire la recuzarea judecătoarei Oxana Parfeni, este neîntemeiată.

46. Din aceste motive, în conformitate cu art.50, 52, 195, 202, 230 din Codul administrativ, precum și art.52 și art.53 alin.(5) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea înaintată de avocatul Iurie Guștiuc, în interesele lui Niculcea Andrei, cu privire la recuzarea judecătoarei Oxana Parfeni de la examinarea cauzei în contencios administrativ nr.3d-3/23.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat